

VÁLTOZÓCSILLAGOK

A

PLEIONE VÁLTOZÓCSILLAG-ÉSZLELŐ HÁLÓZAT

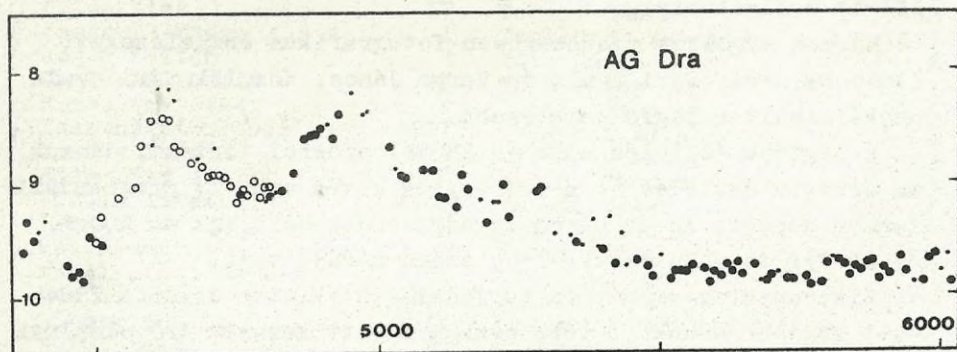
megfigyelési rovata

AG Dra 1980-84

Az AG Dra az egyik legismertebb Z And típusú változó; circumpoláris és könnyen felkereshető az R Dra közelében. Mindezek ellenére nem mondható az amatőrök kedvencének.

A csillagról 1980 és 1984 között 24 észlelő 397 megfigyelést végzett. Ezek évenkénti megoszlása a következő: 1980 /60/, 1981 /54/, 1982 /64/, 1983 /87/, 1984 /132/. Csak 1984-ben gyűlt össze elfogadható adatmennyiség.

A GCVS szerint az AG Dra $8^m,3$ - $10^m,3$ között változik. Általában minimumban tartózkodik, de bizonyos időközönként kitörést produkál, elérve maximális fényességét.

Az AG Dra fénygörbéje 1980-1984 között, 10 napos átlagok alapján. A pontok 1-2, a korongok 3-8 észlelés átlagai. A körök az AFOEV megfigyeléseit jelölik.

A PVH-észlelések alapján a csillag $8^m,2$ és $9^m,9$ között változott. 1980-81-ben kettős maximumot mutatott JD 2444620-nál /1981 január/ $8^m,4$ -s, JD 2444950-nél /1981 december/ $8^m,2$ -s fényességet ért el. Sajnos, az elsőről csak szórványészlelések születtek, így az AFOEV megfigyeléseit kellett segítségül hívni.

A csillag 1983-84-re ismét elérte minimális fényességét, ekkor $9^m,6$ - $9^m,9$ közötti fluktuációk jellemzik. Ezekben semmi-féle periodicitás nem figyelhető meg.

KOVÁCS ISTVÁN

PVH 1984

Nem indult valami jól az 1984-es észlelési év. A január-februári borult időszak kevés észlelése után senki sem gondolta, hogy 1984 lesz a PVH eddigi legsikeresebb éve. A teljes 1984-es észlelőlista a következő oldalon található. Összeállításában az 1985. februárjáig beérkezett adatokat vettük figyelembe.

A múlt év során 11 ország 83 észlelője 26070 megfigyelést végzett. A megfigyelések számát és minőségét tekintve is sikeres évet zártunk. Észlelőmunkánkba 29 új amatőr kapcsolódott be, örvendetes, hogy köztük kevés az "1/1" észlelést végzők száma. A korábbi évekhez viszonyítva jóval több külföldi észlelő küldött számunkra adatokat, a teljes észlelési anyag 33%-át szolgáltatva.

Hárman végeztek rendszeresen fotografikus észleléseket: Italo Dalmeri, Sári Gyula és Varga János. Közülük Sári Gyula munkája volt a legfolyamatosabb.

A legtöbb észlelés mira és SR változókról történt, de sok az eruptív észlelés is a viszonylag kevés eruptív programcsillaghoz képest. Az év három legnépszerűbb csillaga az R CrB, az SS Cyg és a Vulpecula 1-es számú növője volt.

Kiadványaink számát és terjedelmét tekintve szintén 1984 volt legjobb évünk. A térképekkel együtt kereken 400 oldalnyi PVH-s anyag jelent meg /Meteor, PVH Report, Pleione, PVH Körlevél, Változócsillag Atlasz/. Jól haladtunk megfigyeléseink feldolgozásával. A PVH Reportokban és a Meteorban közölt feldolgozásokban 36 ezer megfigyelést használtunk fel, szinte "megszámlálhatatlanul sok" csillagról. A PVH Reportokban több éves lemaradást sikerült behoznunk a mira- és az L-RV füzetekkel. Az adatfeldolgozásban egyre nagyobb szerephez jutottak a különféle számítógépek.

Egyik régi adósságunk, az eruptív változókról szóló PVH